

жень? Читателю, ты ли си единъ отъ онѣзи, които толкозъ ся занимаватъ съ малкы-тѣ нѣща на този свѣтъ, щото не обръщатъ никое вниманіе на важны-тѣ работы на онзи свѣтъ? Послушай Иисуса, който пыта, “Що ще да ся ползува чловѣкъ, ако придобые и сичкыя-тѣ свѣтъ, а душѣ-тѣ си загуби?„ Мар. 8; 36. Мысли добръ за този въпросъ. Ако бы да видишь много чловѣцы да вѣрвѣтъ въ единъ пѣтъ, на когото края-тѣ да е една страшна пропастъ; а тѣ безъ да знаѣтъ опасность-тѣ си, да пѣтуватъ съ весель разговоръ дору додѣ стигнѣтъ при стръмнинѣ-тѣ, падатъ долу единъ вслѣдъ другого и ся трошѣтъ; въ такъвъ случай, не щѣше ли да выкашь къмъ тѣхъ, “Спрете ся, спрете ся; ако обычате животъ-тѣ си, обърнете ся.„ Но ты вѣрвишь къмъ еднѣ по страшнѣ пропастъ. Предъ тебе е огненно-то езеро, ще ли вѣрвишь вече къмъ него? Иисусъ ти дума, “Обърни ся, обър и ся, защо да умрешъ? Обаче не видишь опасность-тѣ си, и затова не ся беспокоишь отъ неѣж, но ся надѣвашъ че сичко-то ще ти излѣзе въ ползѣ. Виждалъ ли си колко гладко те че вода-та, когато е много близо до нѣкойъ стръмнинѣ? Такова е твое-то спокойствіе, кое-то скоро ще ся развали, като гаднешъ въ вѣчны-тѣ мѣки. Има много отровы, които сѣ сладкы и докаруватъ пріятель сѣнь; но отъ този сѣнь чловѣкъ никога не ся събужда. Ты піешъ отъ смъртнѣ-тѣ чашѣ на Сатанѣ. Онова, щото сякашь да е сладко питіе, е смър-